

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Pataviensi, & Abbati de Bovinfardenberg Pataviensis diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Deus, qui te non patietur tentari supra id quod potes, sed faciet etiam cum tentatione proventum, ut valeas sustinere. Itaque confortare in Domino & in potentia virtutis ipsius, qui etsi te ad modicum dereliquit, educet tamen quasi lumen justitiam tuam & iudicium tuum tamquam meridiem, cum venerit cum senatoribus terræ, & impij tunc in tenebris conticefcent. Nos enim, qui secundum Apostolum cum infirmantibus infirmamur & cum scandalizatis exurimur, tibi & ipsis, quantum paraclitus concesserit spiritus, consolationis suffragia, curabimus impertiri, sperantes in eo qui diebus istis novissimis antiqua cepit miracula innovare quod circa vos mirabiliter & misericorditer operabitur ad laudem & gloriam nominis sui, quod est benedictum in secula seculorum. Datum Laterani x. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno duodecimo.

EPISCOPO PATAVIENSI,
& Abbati de Bovinrgardenberg
Pataviensis diocesis.

Epist. 13.
De eo qui monachus factus est consentu uxoris
Cap. Veniens.
De convet. conjugator.

Veniens ad presentiam nostram dilectus filius L. lator presentium nobis humiliter intimavit quod cum olim intrandi monasterium propositum concepisset, pluribus sacerdotibus, Militibus, & alijs bonis viris presentibus apud uxorem suam precibus institit ut super hoc suum impertiretur assensum, eisdem Presbyteris primitus exoratis ne prefata mulieri exponerent quod & ipsam oporteret derelinquere seculum si viro suo daret licentiam ad monasterium convolandi. Cumque ipsam mulierem ne ab ea discederet vice mutua precaretur, ipse asserens quod nisi ab ea possit super hoc obtinere licentiam, non solum ei se inutilem redderet, sed etiam toti mundo, illa deinde tam ipsius quam multorum astantium precibusque devicta, caput ejus altari supposuit manu sua, qui ea presente tonsoratus ibidem monasterium adiit, & finito probationis tempore professionem fecit solemniter monachalem, illa vero in seculo remanens, inhonestos amatores admisit. Unde idem L. metuens ne suæ continentia illius incontinentia imputetur, an in monasterio perseverare debeat à nobis consilium postulavit. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si est ita, predictum L. in monasterio quod intravit absque inquietatione cujusquam perseverare liberè permittatis. Licet enim videatur in hoc non modicum deliquisse

quod captiosè asseruit quia nisi sibi eadem mulier consentiret, tam sibi quam toti mundo se inutilem redderet, & cum Presbyteros exoravit ne predictæ mulieri exponerent quod eandem relinquere seculum oporteret si forte licentiam daret viro, ex quo tamen eadem mulier caput viri altari sponte supposuit, & postmodum, sicut asseritur, vixit incontinenter, super revocatione ipsius non esset aliquatenus audienda, cum ejus intentio, si eundem forte repeteret, exceptione possit commissæ fornicationis elidi, maxime cum antequam fuerit fornicata, ipsum non duxerit repetendum. Datum Laterani 11. Non. Aprilis, anno duodecimo.

HUGBALDO ARCHIEPISCOPO
Ravennati.

Correctione monasterij sancti Adelberti supra Padum in Ravennatenfidiocesi, sicut asseris, constituti tibi tunc Faventino Episcopo & venerabili fratri nostro Episcopo Lucensi & dilecto filio Abbati sancti Iohannis Evangelistæ Ravennat. dudum auctoritate nostra commissa, cum ad idem monasterium venissetis, invenistis illud graviter collapsum in temporalibus & in spiritualibus deformatum. Unde cum non esset ibidem qui faceret bonum usque unum, paucissimos monachos in eodem inventos & viventes in multorum scandalum dissolutè juxta mandati nostri tenorem exinde depulistis, cui nequivistis postmodum in rectore idoneo providere, quolibet curam ejusdem monasterij recusante. Cum autem nuper ad sedem apostolicam veniens proposueris coram nobis Ravennatem Ecclesiam olim dictum monasterium tenuisse, quod etiam per privilegium felices recordationis Innocentij Papæ prædecessoris nostri ei extitit confirmatum, illud tibi restitui petivisti. Quia verò de jure ipsius Ecclesie nobis plenè liquere non potuit, volentes tibi gratiam facere specialem, de fratrum nostrorum consilio ex benigna providentia tibi personaliter duximus supradictum monasterium committendum, ut liberam provisionem atque correctionem auctoritate nostra obtineas in eodem. Tu ergo, sicut vir providus & discretus, gratiam tibi factam attendens, per diligentiam sollicitam & sollicitudinem diligentem illud studeas taliter in spiritualibus & temporalibus reformare ut circa idem factum plenior apostolicæ sedis gratiam merearis. Datum Laterani 11. Non. Aprilis &c. ut supra.

Epist. 14.
De correctione monasterij Adelberti.